

Önmagában amiatt, hogy a befogadás technikai feltételei fennállnak, az elektronikus kapcsolattartásra kötelezett féltől sem várható el az, hogy amennyiben munkaszüneti napokra esik a határidő utolsó napja, úgy azt munkaszüneti napon teljesítse is.

Alkalmazott jogszabályok: Pp. 394/H. §-a ,103. § (4) bekezdése,

Győri Ítéltábla Fpkf.II.25.771/2018/2. szám

A felszámoló által előterjesztett egyszerűsített felszámolásra irányuló jelentés kérelem és vagyonfelosztási javaslat vonatkozásában előterjesztett hitelezői kifogást az elsőfokú bíróság 123. sorszám alatti végzésével elutasította,. A végzés elektronikus úton került kézbesítésre a hitelező részére, letöltésének időpontja 2018. június 8. napja volt. A hitelező fellebbezését 2018. június 18. napján terjesztette elő.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett 129. sorszám alatti végzésével a hitelező fellebbezését hivatalból elutasította.

Arra hivatkozott, hogy a Cstv. 63/B. § (2) bekezdése értelmében a kifogást elutasító végzéssel szemben a kifogást benyújtó fél a közléstől számított 8 napon belül fellebbezhet, mely határidő a konkrét esetben 2018. június 16. napján járt le, így a fellebbezés elkésett.

Rámutatott, hogy a jelen eljárásban a Cstv. 6. § (3) bekezdése szerinti még alkalmazandó, de időközben hatályon kívül helyezett 1952. évi III. törvény (Pp.) 2015. december 4. napjától hatályos, a 2015. évi CLXXX. törvénnyel beiktatott elektronikus kapcsolattartás szabályairól szóló rendelkezése szerint a belföldi gazdálkodó szervezet beadványát az űrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás igénybevételeivel is benyújthatja, ebben az esetben a per/eljárás folyamatban léte alatt az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmaznia.

Utalt arra, hogy a határidők számítására vonatkozóan a Pp. általános szabályaihoz képest a Pp. 349/J. § (5) bekezdése eltérő rendelkezéseket tartalmaz. Elektronikus kapcsolattartás esetén nem alkalmazható a Pp. 103. § (4) bekezdése azon rendelkezése, amely szerint, ha a határidő utolsó napja munkaszüneti napra esik, a határidő csak az ezt követő legközelebbi munkanapon jár le. Elektronikus kapcsolattartás esetében a határidő elmulasztásának következményeit csak akkor nem lehet alkalmazni, ha a bírósághoz intézett beadványt legkésőbb a határidő utolsó napján elektronikus úton, az informatikai követelményeknek megfelelően benyújtották.

A konkrét esetben a fellebbezéssel támadott határozat kézbesítéséhez (a tárhelyről való letöltés időpontja 2018. június 8.) képest a határidő június 16. (szombati napon) lejárt. A bírósághoz történő benyújtásnak a bíróság informatikai rendszere által befogadott visszaigazolásban szereplő időpont (Pp. 394/A. § (3) bekezdés) számít. A visszaigazolás szerint a kifogásoló beadványát csak 2018. június 18. napján – azaz hétfői napon - nyújtotta be elektronikus úton, így az elkésettnek tekintendő, ezért a fellebbezést a Pp. 237. §-ára utalással hivatalból elutasította.

A végzés ellen a hitelező terjesztett elő fellebbezést annak hatályon kívül helyezése – tartalma szerint megváltoztatása és fellebbezése érdemi elbírálása – iránt.

Arra hivatkozott, hogy az elektronikusan benyújtott beadványok kézbesítésére vonatkozó speciális szabályokat megállapító Pp. 394/H. §-a a határidő számítása tekintetében az elektronikus eljárásban az általánostól eltérő speciális szabályt nem tartalmaz .

A Pp. 394/J. § (5) bekezdése nem a határidő utolsó napjának számítását határozza meg, csupán azt rögzíti, hogy elektronikus kapcsolattartás esetén a határidő elmulasztásának következményei nem alkalmazhatók, ha a bírósághoz intézett beadványt legkésőbb a határidő utolsó napján elektronikus úton a informatikai követelményeknek megfelelően benyújtották.

Eltérő speciális rendelkezés hiányában a határidő számítására a Pp. 103. § (4) bekezdése vonatkozik. A fellebbezési határidő ez alapján számítva 2018. június 18. napján járt le, e napon az informatikai rendszer 568126970 számon befogadás visszaigazolást is küldött számára, így fellebbezése igazoltan határidőben került benyújtásra.

A felszámoló észrevétele nem a 129. sorszám alatti, hanem a kifogást elutasító 123. sorszám alatti végzés kapcsán a hitelező által előterjesztett fellebbezéshez kapcsolódó észrevételeket tartalmazta.

A hitelező fellebbezése alapos.

Helyesen mutatott rá a hitelező fellebbezésében, hogy a Pp. 394/H. §-a elektronikus kapcsolattartás esetén a kézbesítésre vonatkozó rendelkezései a Pp. általános szabályaitól eltérő rendelkezést nem tartalmaznak, ennek megfelelően elektronikus kapcsolattartás esetében is alkalmazandó a Pp. 103. § (4) bekezdése, mely szerint, ha a határidő utolsó napja munkaszüneti napra esik (ami a konkrét esetben szombati nem volt), úgy a határidő csak azt követő legközelebbi munkanapon jár le, ami 2018. június 18. napja (hétfői nap) volt.

Miután a hitelező fellebbezése e napon a csatolt befogadás-visszaigazolás, illetve az elsőfokú végzésben foglaltak szerint is megérkezett az elsőfokú bírósághoz, így a fellebbezés nem tekinthető elkésettnek.

Helyesen mutatott rá fellebbezésében a hitelező, hogy a Pp. 394/J. § (5) bekezdése nem a határidők számítása vonatkozásában tartalmaz az általános szabályokhoz képest eltérő rendelkezést, hanem a Pp. 105. § (4) bekezdése azon általános rendelkezésétől tér el, mely szerint a határidő elmulasztásának következményeit nem lehet alkalmazni, ha a bírósághoz intézett beadványt legkésőbb a határidő utolsó napján ajánlott küldeményként postára adták.

Ettől a 394/J. § (5) bekezdése annyiban tér el, hogy amennyiben a perben a kapcsolattartás elektronikus úton történik, úgy a határidő elmulasztásának következményét akkor nem lehet alkalmazni, ha a bírósághoz intézett beadványt legkésőbb a határidő utolsó napján elektronikus úton az informatikai követelményeknek megfelelően benyújtották. A határidő számítása szempontjából pedig benyújtottak az a beadvány tekintendő, amelyről a bíróság informatikai rendszere befogadás-visszaigazolást küldött.

Az elektronikus kapcsolattartás lehetőségének megteremtése a bírósági eljárások gyorsítását, és a költségkímélést célozta, de nem eredményezheti azt, hogy az elektronikus kapcsolattartást választó fél hátrányosabb helyzetbe kerül ahhoz a félhez képest, aki

hagyományos módon tartja a bírósággal a kapcsolatot és postai úton nyújtja be beadványát. Önmagában amiatt, hogy a befogadás technikai feltételei fennállnak az elektronikus kapcsolattartásra kötelezett féltől sem várható el az, hogy amennyiben munkaszüneti napokra esik a határidő utolsó napja, úgy azt munkaszüneti napon teljesítse is.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság végzését a Cstv. 6. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 259. § utaló rendelkezése folytán irányadó Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és mellőzte a fellebbezés hivatalból történő elutasítását.